

# РЕШЕНИЕ

№ 8214

гр. София, 11.06.2024 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,**  
в публично заседание на 13.05.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Вената Кабурова**

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1242** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е във връзка с подадена жалба от Н. Н. П. със съгласието на майка му Е. С. П. срещу заповед № 321/20.12.2023 г. на директора на 9-та Френска езикова гимназия „А. дьо Л.“, [населено място], с която на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) на жалбоподателя е наложена санкция „преместване в друга паралелка в същото училище“.

В жалбата се излагат твърдения за незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при нейното издаване, неспазване на установената форма и противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Посочва се, че не е спазена предвидената в чл. 203 и сл. от ЗПУО процедура, като нито жалбоподателят, нито неговите родители са били запознати с предложението на класния ръководител за налагане на съответната санкция. Акцентира се върху обстоятелството, че в нарушение на чл. 204, ал. 3 и ал. 4 от ЗПУО не е проведено изслушване на ученика и на неговите родители, като при опит да изкажат своята позиция и становище, директорът е напуснал стаята. Възразява се и на посоченото в заповедта нарушение на чл. 68, т. 2 от Правилника за устройството и дейността (ПУД) на училището, като категорично се заявява, че ученикът не е влизал в спор и не е пречатствал учител при изпълнение на служебните

му задължения.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. С., който поддържа жалбата и моли съда да отмени обжалваната заповед по подробно изложените мотиви в жалбата. Представя писмени бележки, в които допълнително развива своите доводи за незаконосъобразност на административния акт. Претендира присъждането на разноски.

Ответникът – директорът на 9. Френска езикова гимназия „А. дьо Л.“, [населено място] се представлява от адв. З., която оспорва жалбата и моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. В представен по делото писмен отговор на жалбата се излагат подробни аргументи досежно законосъобразността на процесната заповед.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Жалбоподателят Н. П. е ученик в IX-ти „в“ клас в 9. Френска езикова гимназия (Ф.) „А. дьо Л.“, [населено място] през учебната 2023/2024 г. С уведомление изх. № 222/15.12.2023 г. от директора на училището майката на жалбоподателя била уведомена за откриване на процедура по реда на чл. 204, ал. 1 от ЗПУО за налагане на санкция „предупреждение за преместване в друго училище“ съгласно чл. 199, ал. 1, т. 3 от ЗПУО. В уведомлението било описано, че ученикът е допуснал вписване в електронния дневник на три бележки за своето поведение, което представлявало неизпълнение на задълженията на ученика съгл. чл. 172, ал. 1 и ал. 2 от ЗПУО и чл. 68, т. 2 от ПУД на 9. Ф.. От приложените по делото разпечатки от електронния дневник в „Shkolo“, става ясно, че първата бележка е от 29.09.2023 г. за това, че ученикът не внимава в час по математика, разговаря на висок глас с другите ученици, шуми и ползва телефон; втората забележка е от 16.10.2023 г., за това, че ученикът при игра с топка чупи част от тавана на коридора пред физкултурния салон, а третата – от 08.12.2023 г. за това, че в час по математика „един от учениците Н., А., А., Б. и К.“ е извикал, че мрази циганите и започнали да се смеят.

На 19.12.2023 г. в изпълнение на процедурата по чл. 204 от ЗПУО била проведена среща, на която присъствали жалбоподателят, неговите родители, педагогическият съветник, класният ръководител и зам.-директорът. На проведения разговор било взето решение на ученика да бъде наложена санкция „преместване в друга паралелка в същото училище“. За посочената среща бил изготвен протокол № 18/19.12.2023 г.. На 20.12.2023 г. класният ръководител на жалбоподателя изготвил до директора на 9. Ф. доклад вх. № 835 за налагане на санкция „преместване в друга паралелка в същото училище“ на основание чл. 199, ал. 1 т. 2 от ЗПУО и чл. 76, ал. 3, т. 2 от ПУД на 9. Ф..

С оспорената в настоящото производство заповед № 321/20.12.2023 г. на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 2 от ЗПУО, на основание чл. 31, ал. 1, т. 22 от Наредба № 15/2019 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти, чл. 68 от Наредбата за

приобщаващото образование и чл. 79, ал. 2, т. 2 и чл. 76, ал. 3, т. 2 от ПУД на 9. Ф. директорът наложил на жалбоподателя санкция „Преместване в друга паралелка в същото училище“ – в IX „а“ клас от 06.02.2023 г. за втория учебен срок на учебната 2023/2024 г. Като мотиви за наложената санкция било посочено, че в дневника на IX „в“ клас били отразени три бележки върху поведението и отношението на ученика спрямо учебно-възпитателния процес в училище, с което Н. П. е извършил нарушение на чл. 68, т. 2 от ПУД на 9. Ф.. Посочено било, че ученикът има издадена заповед № 64/28.09.2023 г. за налагане на санкция „забележка“, а като предприети дейности по мотивацията на ученика и преодоляване на проблемното му поведение, били посочени – разговор с ученика, родител, класен ръководител и консултация с педагогически съветник.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК и от страна в административното производство - адресат на акта, като правата на жалбоподателя са упражнени със съгласието на законния му представител.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, поради следните съображения:

Административният акт е постановен от компетентен орган, съобразно предвиденото в чл. 203, ал. 1 ЗПУО правомощие на директора със заповед да налага съответната санкция.

Спазена е установената писмена форма за издаване на акта. Посочен е издателят на заповедта, адресатът, какво е решението на директора и срокът, за който се налага санкцията. В заповедта, обаче, не се съдържат мотиви по см. на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, от които да се направи еднозначен извод, какво е конкретното поведение на ученика, довело до налагането именно на посочената санкция. Липсва точно, ясно и конкретно изложение на действията на ученика, възприети от директора като нарушения на ЗПУО, нормативните актове по неговото прилагане и ПУД на 9. Ф., като не са изложени и никакви мотиви относно избора на вида на наложената санкция. В мотивите на оспорената заповед е посочено единствено, че жалбоподателят има отразени три бележки за лошо поведение, с което е извършил нарушение на чл. 68, т. 2 от ПУД на 9. Ф.. Посочената разпоредба гласи, че учениците в 9. Ф. нямат право да влизат в спор и да създават пречки на учителите и служителите при и по повод изпълнението на служебните им задължения. Нито в заповедта, нито в предложението на класния ръководител за налагане на санкцията, не е индивидуализирано конкретното поведение на ученика, с което той е създал пречки на учителите за изпълнението на служебните им задължения.

Освен това, заповедта няма и задължителното съдържание, посочено в чл. 68, ал. 2 от Наредбата за приобщаващото образование, съгласно която в мотивите се посочват предприетите дейности за мотивация на ученика и за преодоляване на проблемното му поведение, в случай че такива са били предприети, и причините те да не дадат резултат. В оспорения акт са изброени предприетите дейности по мотивация на ученика – разговор с ученика, родител, класен ръководител и консултация с

педагогически съветник, но не и причините, поради които те са останали безуспешни и се е стигнало до налагане на санкция. Мотивирането на административния акт има за предназначение да се доведат до знанието на страните съображенията, по които административният орган е издал или е отказал да издаде искания акт, да посочи какви фактически констатации прави органът и как прилага към тях правната норма, да посочи нормативната основа за издаването на конкретния акт със съответното съдържание, както и да изложи преценката и изводите относно доказателствата и цялата фактическа страна на въпроса. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за проконтролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

На следващо място налице е и съществено нарушение на административнопроизводствените правила при издаването на оспорената заповед. По делото не се установи по безспорен начин административният орган да е спазил предвиденото в чл. 199, ал. 1 от ЗПУО задължение - посочените санкции да се налагат след изчерпване на останалите механизми за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на учениците. Единствено в заповедта са цитирани такива действия, но не са приложени доказателства за реалното им осъществяване. Не е представен план за работа с ученика, както и не става ясно - какъв е бил резултатът от проведените консултации с педагогическия съветник, тъй като липсва съответен доклад, обобщаващ работата с ученика. Т.е., няма достатъчно данни в случая с Н. П. да са използвани различните видове мерки за въздействие върху вътрешната мотивация и за преодоляване на проблемното поведение на ученика, посочени в чл. 45 от Наредбата за приобщаващото образование. От разпитите на свидетелите по делото също не може да се направи извод в обратната посока.

В заключение, съдът приема, че оспорената заповед е незаконосъобразна поради наличието на отменителните основания по чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на правния спор и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК разносните се поставят в тежест на ответника. Същият следва да възстанови от бюджета си заплатената от жалбоподателя държавна такса в размер на 10 лева. Освен това, видно от представения по делото сключен договор между жалбоподателя и адв. С., процесуалното представителство е уговорено по реда на чл. 38, ал. 1 от ЗАдв., поради което на основание чл. 38, ал. 2 от ЗАдв. ответникът следва да заплати на адв. С. минималното възнаграждение от 1000 лева, определено в чл. 8, ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, съдът,

**РЕШИ:**

ОТМЕНЯ заповед № 321/20.12.2023 г. на директора на 9. Френска езикова гимназия „А. дьо Л.“, [населено място], с която на основание чл. 259, ал. 1 и чл. 203, ал. 1 вр. чл. 199, ал. 1, т. 2 от Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО) на Н. Н. П. е наложена санкция „преместване в друга паралелка в същото училище“.

ОСЪЖДА 9. Френска езикова гимназия „А. дьо Л.“, [населено място] да заплати на Н. Н. П., действащ със съгласието на неговата майка Е. С. П. разноски в размер на 10 (десет) лева.

ОСЪЖДА 9. Френска езикова гимназия „А. дьо Л.“, [населено място] да заплати на адвокат Г. В. С., САК, възнаграждение в размер на 1000 (хиляда) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от получаване на съобщението пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДЯ: